

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: G. V.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 11 Az 99/2003 - 61 ze dne 22. 2. 2005,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 19. 4. 2005 kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 11 Az 99/2003 - 61 ze dne 22. 2. 2005, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 842/VL - 07 - P10 - 2000 ze dne 30. 12. 2002, jímž stěžovateli nebyl udělen azyl.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost je podána osobou oprávněnou a zda je podána včas. Stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Pokud jde o otázku, zda byla kasační stížnost podána včas, pak podle § 106 odstavce 2 věty první s. ř. s. musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že stěžovateli byl nyní kasační stížností napadený rozsudek doručován jako zásilka určená do vlastních rukou na adresu „P. 10, Č. 60/1151“, tedy na adresu, kterou stěžovatel i nyní v kasační stížnosti uvádí jako adresu svého pobytu. Marný pokus o doručení se uskutečnil dne 23. 3. 2005. Z doručanky vrácené soudu, který nyní napadený rozsudek stěžovateli doručoval, vyplývá, že stěžovatel se v místě, kam mu bylo doručováno, zdržoval, avšak nebyl zastižen. Zásilka obsahující nyní kasační stížností napadený rozsudek byla téhož dne uložena, stěžovatel si ji během úložní doby nevyzvedl. Podle § 46a odst. 5 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2005 za použití § 42 odst. 5 s. ř. s. za situace, kdy stěžovatel v kasační stížnosti nezpochybnil údaje uvedené na doručence (§ 50f odst. 9 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2005 za použití § 42 odst. 5 s. ř. s.), se

tedy zásilka považuje za doručenou marným uplynutím desetidenní úložní doby, tedy v pondělí dne 4. 4. 2005, neboť poslední den uvedené lhůty připadl na den 2. 4. 2005; tento den však byla sobota. Stěžovatel si osobně zásilku obsahující napadený rozsudek převzal dne 6. 4. 2005.

Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, pak lhůta pro její podání uplynula dne 18. 4. 2005; rozhodným okamžikem pro její počátek je fikce doručení rozsudku, jež nastala dne 4. 4. 2005. Stěžovatel však podal kasační stížnost až dne 19. 4. 2005 a podal ji tak opožděně.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat návrhem na přiznání jejího odkladného účinku a aniž bylo třeba odstraňovat nedostatek podmínky řízení spočívající v absenci právního zastoupení v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s., tj. rozhodovat o stěžovatelově návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti z řad advokátů soudem. Řízení o kasační stížnosti totiž pro její opožděné podání nemohlo proběhnout.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Byl-li návrh na zahájení řízení, jímž je v tomto případě kasační stížnost, odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu